

Əşrəf Fəxri
Şair

Qəmindən, ey ahu gözlü, yolunda bəs qədər durdum
(nəzirə)

*“Ko'ngul jon birla bordi hamrahing, men dardila turdum,
Sanga jon birla ko'nqlumni, seniTengriga topshurdum”.*
Əmir Əlişir Nəvai

Qəmindən, ey ahu gözlü, yolunda bəs qədər durdum,
Ki sandım burda xəlq oldum, budur axır-əzəl yurdum.

Süpürdüm yollarından düzdüyüm cismü dilü canı,
Yığıb bu çör-çöpü bir atəşin ah ilə yandırdım.

Başım açdım, yaxam cırdım, yürdüm, diyar-diyar gəzdim,
Səni hər səsə boylandımı, hər kölgədən sordum.

Yanan tənle yatan bəxtim gözün gün tək qamaşdırdım,
Onu bir hicr şamı vəsl sübhiyçün oyandırdım.

Qiyamət səhnidir, ey dil, qəddi sərvin qiyam etmiş,
Əlimdən tut ki, bir ömrü səninlə durdum-oturdum.

Bir anda, Fəxri, yüz cür gövhəri-gənci-nihan gördüm
Nəvaivü Füzuli bəhrinə ol dəm ki, baş vurdum.

2020